

би ми потребно да вам пишем молећи |
да се борите за праведну вјеру, која је |
један пут дана светима.

4. Јер се увек оне неми безбожни |
људи, који су давно одређени на ово |
осуђење, и Бога нашега благодат пре- |
творяју у нечистоту, и јединотога госпо- |
дера Бога и Господа нашега Исуса Хри- |
ста одричу се.

5. Али ћу вам напоменути, кад и ви |
знате ово један пут, да Господ изабави |
народ из земље Мисирске, по том погу- |
би оне који не вјероваше.

6. И анђели који не одржали својата |
стајиништва нешто оставише свој стан |
чува у вјечнијем оковима под мраком |
за суд великога дана.

7. Као што и Содом и Гомор, и окол- |
ни њихови градови, који су се прокур- |
вали онако као и они, и ходили за дру- |
гијем месом, поставише се за углед и |
муче се у вјечном огњу.

8. Тако дакле и они што сачајући |
тијело погане, а поглаварства се од- |
ричу, и на славу хуле.

9. А Михаил Аранђел, кад се пре- |
пираше с ђаволом и говораше за Мој- |
сијево тијело, не смијаше провагати су- |
да да изговори, него рече: Господ назва |
ти вапријети.

10. А они хуле на оно што не знаду; |
а што знаду по природи као неразумна |
животиња, у оном се распадају.

11. Тешко њима! Јер путем Крсно- |
вијем побоше и у пријеву Валаамове |
плаше падоше, и у буну Корсевој из- |
гибоше.

12. Ово су они што погане ваше ми- |
лостије једући с вама без страха и |
гојећи се; облаци безводни, које вје- |
трови преносе; јесенска дрвета не- |
родљива, која су двалут умрла, и из |
коријена ишчупана;

13. Бијесни валови морски, који се |
црпе својиме страмотама, звијезде ла- |
шта ће скоро бити, и показа, послав- |
ши по анђелу својему слузи својему |
Јовану,

ОТКРИВЕЊЕ

СВЕТОГА ЈОВАНА БОГОСЛОВА.

ГЛАВА 1.

Откривење Исуса Христа, које даде |
веклу Богу, да покаже слугама својима

2. Који свједочи рјеч Божју и свје-

доказанство Исуса Христа, и штагод |
изважаше меч оштар с обје стране, и |
лице његово бјјаше као што сунце си- |
ја у сили својој.

17. И кад га видјех, падох к ногама |
његовијем као мртваци, и метну десницу |
своју на ме говорехи ми: не бој се, ја |
сам први и пошљедњи,

18. И живи; и бијаш мртваци и ево сам |
жив ва вијек вијека, амин. И имаш |
кључеве од пакла и од смрти.

19. Напиши дакле шта си видио, и |
шта је, и шта ће бити по том;

20. Тајна седам звијезда које си ви- |
дио на десници мојој, и седам свијет- |
њака златнијех: седам звијезда јесу |
анђели седам црква; и седам сви- |
јетњака које си видио. Јесу седам пр- |
кава.

ГЛАВА 2.

Анђелу Есеесе прече напиш: тво |
говори онај што држи седам звијезда |
у десници својој, и што ходи посред |
седам свијетњака златнијех:

2. Знаш твоја дјела, и труа твој, и |
трлжење твоје, и да не можеш сноси- |
ти златијех, и искушао си оне које го- |
воре да су апостоли а нијесу, и нашо |
си их лажне;

3. И подно си ммоо, и трлжење |
имаш, и за име моје трудно си се, и |
вијеси сусуао.

4. Но имаш на тебе, што си љубав |
своју прву оставио.

5. Опомени се дакле отгуа си спао, и |
повај се, и прва дјела чини; ако ли не, |
доћи ћу ти скоро, и дигнућу свијетља |
твој с мјеста његова, ако се не покајеш.

6. Но ово имаш што мршиш на дјела |
Ниволинаца, на која и ја мрши.

7. Ко има уко нева чује шта говори |
Дух црквама: који побједи даћу му |
да једе од дрвета живота које је |
насред раја Божијег.

8. И анђелу црке Смиранске напи- |
ши: тако говори први и пошљедњи, |
који беше мртваци, и ево је жив:

9. Знаш твоја дјела, и новолу и си- |
ромаштво (али си богат), и хуле они- |
јех који говоре да су свреји а нијесу, |
нешто зборница сотонина.

10. Не бој се ни ода шта што ћеш |
пострадати. Гле, јако ће неке од вас |
метати у тамницу, да се искупате, и |
имаћете неволу до десет дана. Буди

седам звијезда, и из уста његовијех

вјеран до саме смрти, и даћу ти вијешта над животом.

11. Ко има ухо да чује нека чује шта говори Дух црквама: који побједи неће му наудити друга смрт.

12. И анђелу Пергамске цркве напиши: тако говори онај што има мач опшар с обје стране:

13. Знам дјела твоја, и гдје живиш, гдје је пријесто сотоњин; и држиш име моје, и нијеси се одрекао вјере моје и у оне дане у које је Антпа, вјерни сведок мој, убијен код вас, гдје живи сотоња.

14. Но имам на тебе мало, што имаш ту који држе науку Валаама, који учаше Валака да положи саблзан пред синовима Израилевијем, да једу жртве идолске, и да се курвају.

15. Тако имаш и ти који држе науку Никодинаца, на коју ја мрзим.

16. Покај се дакле; ако ли не, доћи ћу ти скоро, и војеваћу с њима мачем уста својих.

17. Ко има ухо да чује нека чује шта говори Дух црквама: који побједи да даћу му да једе од мане сакривене, и даћу му камен бијел, и на камену ново име написано, којег нико не зна осим онога који прими.

18. И анђелу Тјатирске цркве напиши: тако говори син Божиј, који има очи своје као пламен огњени, и ноге његове као мјед;

19. Знам твоја дјела, и љубав, и службу, и вјеру, и трпљење твоје, и дјела твоја, и да пошљедњијех има више од првијех;

20. Но имам на тебе мало, што допунташ жени Језавели, која говори да је пророчица, да учи и да vara слуге моје да чине прељубу и да једу жртву идолску.

21. И дадох јој вријеме да се покаје од курварства својег, и не покаја се.

22. Ево је ја међем на одаг, и оне који чине прељубу с њом у невољу велику, ако се не покају од својих дјела.

23. И дјелу њезину побједу на мјесту; и познаће све цркве да сам ја који испитијем срца и бубреге, и даћу вам свакоме по дјелима вашим:

24. А нама говорим и осталима који су у Тјатиргу који немају науке оне, и који не познају дубина сотоњинијех

(као што говорим): не ћу метнути на вас другога бремена,

25. Осим које имате, држите докле доћем.

26. И који побједи и одржи дјела своја до краја, даћу му власт над незнабошцима;

27. И напаше их с гвозденом палицом, и они ће се раздробити као судови доњарски; као и ја што примих од оца својег;

28. И даћу му звијезду давицу.

29. Ко има ухо да чује нека чује шта говори Дух црквама.

ГЛАВА 3.

И анђелу Сардске цркве напиши: тако говори онај што има седам Духова Божијих, и седам звијезда: знам твоја дјела, да имаш име да си жив, а мртваци си.

2. Стражи, и утврђуј остале који хоће да помру; јер не надох твојих дјела савршенијех пред Богом својим.

3. Опомни се дакле, како си примио и како си чуо, и држи и покај се. Ако ли не узастражиш, доћи ћу на тебе као дужак, и не ћеш чути у који ћу час доћи на тебе.

4. Али имаш мало имена и у Саргу, који не опоганише својих хаљина, и ходиће са мном у бијелима, јер су достојни.

5. Који побједи он ће се обући у хаљине бијеле, и не ћу избрисати признају име његово пред оцем својим и пред анђелима његовима.

6. Ко има ухо нека чује шта говори Дух црквама.

7. И анђелу Филаделејске цркве напиши: тако говори свети истинити, који има кључ Давидов, који отвори и нико не затвори, који затвори и нико не отвори.

8. Знам твоја дјела; гле, дадох пред тобом врата отворена, и нико их не може затворити; јер имаш мало силе, и држео си моју рјеч, и нијеси се одрекао имена својег.

9. Ево дајем оне из зборнице сотоњине који говоре да су Јевреји а нијесу, него лажу; ево ћу их учинити да

доћу и да се поклоне пред ногама твојима, и да познају да те ја љубим.

10. Јер си одржао рјеч трпљења својег, и ја ћу тебе сачувати од часа искушења, који ће доћи на сав вас: ови свијет да искуша оне који живе на земљи.

11. Ево ћу доћи брзо: држи што имаш, да нико не узме вијешта твојег.

12. Који побједи учинићу га стубом цркви Бога својег, и више не ће изићи на поље; и напишау на њему име Бога својег, и име онога Јерусалима, града Бога својег, који слави с неба од Бога својег, и име моје ново.

13. Ко има ухо нека чује шта говори Дух црквама.

14. И анђелу Лаодијске цркве напиши: тако говори Амин, сведок вјерни и истинити, почтае створења Божија:

15. Знам твоја дјела да нијеси ни студен ни врућ. О да си студен или врућ!

16. Тако, будући малак, и нијеси ни студен ни врућ, избљуваћу те из уста својих.

17. Јер говориш: богат сам, и обогатио сам се, и ништа не потребујем; а не знаш да си ти некршан, и невољан, и сиромах, и слјеп, и го.

18. Свјетлјем те да купиш у мене злата жеженога у огњу, да се обогатиш; и бијеле хаљине, да се обучеш, и да се не покаже срамота гологивше твоје; и масти очинџом помажи очи своје да видиш.

19. Ја којегод љубим оне и карама и поучавам: постарај се дакле, и покај се.

20. Ево стојим на вратима и куцам: ако ко чује глас мој и отвори врата, ући ћу к њему и вечераћу с њиме, и он са мном.

21. Који побједи даћу му да сједи са мном на пријестолу мојему, као и ја што побједих и сједох с оцем својим на пријестолу његову.

22. Ко има ухо нека чује шта говори Дух црквама.

ГЛАВА 6.

И видјех у десници онога што сјеђаше на пријестолу књигу написану изнутра и споља, запечаћену са седам печата.

2. И видјех анђела јака гдје проповиједат гласом великијем: ко је досто-

један до саме смрти, и даћу ти вијешта над животом.

11. Ко има ухо да чује нека чује шта говори Дух црквама: који побједи неће му наудити друга смрт.

12. И анђелу Пергамске цркве напиши: тако говори онај што има мач опшар с обје стране:

13. Знам дјела твоја, и гдје живиш, гдје је пријесто сотоњин; и држиш име моје, и нијеси се одрекао вјере моје и у оне дане у које је Антпа, вјерни сведок мој, убијен код вас, гдје живи сотоња.

14. Но имам на тебе мало, што имаш ту који држе науку Валаама, који учаше Валака да положи саблзан пред синовима Израилевијем, да једу жртве идолске, и да се курвају.

15. Тако имаш и ти који држе науку Никодинаца, на коју ја мрзим.

16. Покај се дакле; ако ли не, доћи ћу ти скоро, и војеваћу с њима мачем уста својих.

17. Ко има ухо да чује нека чује шта говори Дух црквама: који побједи да даћу му да једе од мане сакривене, и даћу му камен бијел, и на камену ново име написано, којег нико не зна осим онога који прими.

18. И анђелу Тјатирске цркве напиши: тако говори син Божиј, који има очи своје као пламен огњени, и ноге његове као мјед;

19. Знам твоја дјела, и љубав, и службу, и вјеру, и трпљење твоје, и дјела твоја, и да пошљедњијех има више од првијех;

20. Но имам на тебе мало, што допунташ жени Језавели, која говори да је пророчица, да учи и да vara слуге моје да чине прељубу и да једу жртву идолску.

21. И дадох јој вријеме да се покаје од курварства својег, и не покаја се.

22. Ево је ја међем на одаг, и оне који чине прељубу с њом у невољу велику, ако се не покају од својих дјела.

23. И дјелу њезину побједу на мјесту; и познаће све цркве да сам ја који испитијем срца и бубреге, и даћу вам свакоме по дјелима вашим:

24. А нама говорим и осталима који су у Тјатиргу који немају науке оне, и који не познају дубина сотоњинијех

ГЛАВА 4.

По том видјех: и гле, врата отворена на небу, и глас први који чух као трубу гдје говори са мнош, рече: по-

дан да отвори књигу и да разломи печат њезине?

3. И нико не могаше ни на небу ни на земљи, ни под земљом да отвори књиге ни да загледа у њу.

4. И ја плаках много што се нико не нађе достојан да отвори и да прочита књигу, нити да загледа у њу.

5. И један од старјешина рече ми: „Ја је један од старјешина рече ми: „Ја је од кољена Јудина, који је од кољена Јудина, коријен Давидов, да отвори књигу и разломи седам печата њезинијех.“

6. И видјех, и гле, наред предјестолом и четири животиње, и посред старјешина јагње стајаше као заклано, и имаше седам рогова, и седам очију, које су седам духова Божијих пославијех по свему свијету.

7. И дође и узе књигу из деснице онога што сјеђаше на пријестолу.

8. И кад узе књигу, четири животиње и двадесет и четири старјешине надоше пред јагњетом, имајући сваки гусле, и зајатне часне пуне тамјана, које су молитве светих.

9. И прваку пресму нову говорећи: „Достојан си да узмеш књигу, и да отвори и испуно си нас Богу крвљу својом од свакога кољена и језика и народа и племена.“

10. И учинио си нас Богу нашему цареве и свештенике, и царовањско на земљи.

11. И видјех, и чух глас анђела многијех око пријестолом и животиња и старјешина, и бјеше број њихов хиљада хиљада.

12. Говорећи гласом великијем: „Достојно је јагње заклано да прими силу и богатство и премудрост и јачину и част и славу и благослов.“

13. И свако створење, што је на небу, и на земљи, и под земљом, и што је на мору, и што је у њима, све чух гаје говоре: „Ономе што сједи на пријестолу, и јагњету благослов и част и слава и држава ва вијек вијека.“

14. И четири животиње говораху: „Амин. И двадесет и четири старјешине на долоше и поклонише се ономе што живи на вијек вијека.“

ГЛАВА 6.

И видјех кад отвори јагње један од седам печата, и чух једну од четири животиње гаје говори као глас громни: „Дођи и виђи.“

2. И видјех, и гле, коњ бијед, и онај што сјеђаше на њему имадијаше стријелу; и њему се даде вијенац, и изиђе побјеђујући, и да побједи.

3. И кад отвори други печат, чух другу животињу гаје говори: „Дођи и виђи.“

4. И изиђе други коњ риђ, и ономе што сјеђаше на њему даде се да узме мир са земље, и да убија један другога, и даде му се мач велики.

5. И кад отвори трећи печат, чух трећу животињу гаје говори: „Дођи и виђи.“ И видјех, и гле, коњ бјед, и онај што сјеђаше на њему имаше мјерила у руци својој.

6. И чух глас изиђе четири животиње гаје говори: „Она пшенице за грош, и три ове јечма за грош; а уља и вина не ће ни бити.“

7. И кад отвори четврти печат, чух глас четврте животиње гаје говори: „Дођи и виђи.“

8. И видјех, и гле, коњ бјед, и ономе што сјеђаше на њему бјеше име смрт, и казва њаше за њим; и њему се даде област на четвртном дијелу земље да убије мачем и глађу и смрћу и звијерињем земаљским.

9. И кад отвори пети печат, видјех под олтаром душе побјенијех за ријеч Божију и за свједочанство које имаху.

10. И повикаше гласом великијем гоморећи: „Докле, господару свети и истинити! не судиш и не кажеш крви наше на онима што живе на земљи?“

11. И дане бише свакоме од њих хаљине бијеле, и речено им би да почину још мало времена, докле се наврше и Артурари њихови и браћа њихова, који ваља да буду побјенији као и они.

12. И видјех кад отвори шести печат, и гле, затресе се земља врло, и сунце поста црно као врећа од ко-стријелу, и мјесец поста као крв; и

13. И звијезде небеске падоше на земљу као што смоква одбацује гупне своје кад је велики вјетар залуља.

14. И небо се измаче као књига кад

се савије, и свака гора и острво с мјеста својих поврнуше се.

15. И цареве земаљски, и бољари, и богатаји, и владари, и силни, и сваки роб, и сваки слободњак, свакршише се по пелинама и по камењацима горским; и

16. И говореше горама и камењу: „Падните на нас, и сарците нас од лица онога што сједи на пријестолу, и од гњева јагњетова.“

17. Јер дође велики дан гњева негов, и ко може остати?“

ГЛАВА 7.

И по том видјех четири анђела гаје стоје на четири угла земље, и држе четири вјетра земаљска, да не дупе вјетар на земљу, ни на море, нити на и како дрво.

2. И видјех другога анђела гаје се певе од истока сунчанога, који имаше печат Бога животога; и повика гласом великијем на четири анђела којима бјеше дано да кваре земљу и море, гоморећи:

3. Не кварите ни земље, ни мора, ни дрвџа, докле запечатим салуге Бога нашега на челима њиховима.

4. И чух број запечаћенијех, сто и четрдесет и четири хиљаде запечаћенијех од свију кољена синова Израјљевих;

5. Од кољена Јудина дванаест хиљада запечаћенијех; од кољена Рувимова дванаест хиљада запечаћенијех; од кољена Гадова дванаест хиљада запечаћенијех;

6. Од кољена Асирова дванаест хиљада запечаћенијех; од кољена Неффалимова дванаест хиљада запечаћенијех; од кољена Манасијина дванаест хиљада запечаћенијех;

7. Од кољена Симеонова дванаест хиљада запечаћенијех; од кољена Левијева дванаест хиљада запечаћенијех; од кољена Исакарова дванаест хиљада запечаћенијех;

8. Од кољена Завулонова дванаест хиљада запечаћенијех; од кољена Јосифова дванаест хиљада запечаћенијех; од кољена Јудина дванаест хиљада запечаћенијех.

9. По том видјех, и гле, народ многи, којег не може нико избројити, од свакога језика и кољена и народа и

племена, стајаше пред пријестолом и пред јагњетом, обучен у хаљине бијеле, и падше у ружема њиховима.

10. И повикаше гласом великијем гоморећи: „Спасеније Богу нашем, који сједи на пријестолу, и јагњету.“

11. И сви анђели стараху око пријестолом и старјешине и четири животиње, и падоше на лице пред пријестолом, и поклонише се Богу.

12. Говорећи: „Амин; благослов и слава и премудрост и хвала и част и сила и јачина Богу нашем ва вијек вијека. Амин.“

13. И одговори један од старјешина говорећи ми: „Ови обучени у бијеле хаљине ко су, и откуда добоше?“

14. И рекох му: „Господару! ти знаш.“ И рече ми: „Ово су који добоше од невоље велике, и опраше хаљине своје и убијаше хаљине своје у крви јагњетовој.“

15. За то су пред пријестолом Божијим, и служе му дан и ноћ у пркви неговој; и овај што сједи на пријестолу услише се у њих.

16. Више не ће огладнџети ни ожеднџети, и не ће на њих пасти сунце, нити и каква врућина.

17. Јер јагње, које је наред пријестолом, нашџе их, и улугиће их на извора живе воде; и Бог ће отргти сваку сузу од очију њихових.

ГЛАВА 8.

И кад отвори седми печат, поста тишина на небу око по сахата.

2. И видјех седам анђела који стајаху пред Богом, и даде им се седам труба.

3. И други анђео дође, и стаде пред олтаром, и имаше кадоницу зашту; и бијаше му дано много тамјана да да му тамјана свију светих на олтар пред пријестолом.

4. И дим од вађења у молитвама светих изиђе од руте анђелове пред Бога.

5. И узе анђео кадоницу, и напуни је огња с олгара, и баци је на земљу, и посташе гласови и громови и сјевање муља и гресење земље.

6. И седам анђела који имаху седам труба, приправаше се да затрубе.

7. И први анђео затруби, и поста град и огав, смијешани с крвљу, и падоше

на земљу; и трећина дрва изгорје, и свака трава зелена изгорје.

8. И други анђео затруби, и као велика гора огњем запалаена паде у море; и трећина мора поста кра.

9. И умрије трећина створења које живи у мору, и трећина лађи пропаде. 10. И трећи анђео затруби, и паде с неба велика звијезда, која горање као свијета, и паде на трећину ријека и на изворе водене.

11. И име звијезде беше Пелен; и трећина вода поста пелен, и многи људи помријеше од вода, јер бијаху грке. 12. И четврти анђео затруби, и удари рена би трећина сунца, и трећина мјесеца, и трећина звијезда, да помрча трећина њихова, и трећина дана да не свијетли, тако и ноћи.

13. И видјех, и чух једнога анђела гаје лети посред неба и говори гласом великим: тешко, тешко, тешко онима који живе на земљи од остацих главова трубијех тројице анђела, који ће трубити.

ГЛАВА 9.

И леги анђео затруби, и видјех звјезду гаје паде с неба на земљу, и даде јој се кључ од студенца бездана.

2. И отвори студенца бездана, и изиђе дим из студенца као дим велике пещи, и покръе сунце и небо од дима студенца;

3. И из дима изиђоше свакакви на земљу, и даде им се област, као што и скорпије имају област на земљи.

4. И рече им се да не уде тррави зелмањској, нити и каквој зелени, нити и какој дрвету, него само људима који немају печата Божијег на челима својима.

5. И даде им се да их не убијају, него да их муче пет мјесеци; и мучење њихово бијаше као мучење скорпијино кад уједе чојчека;

6. И у те дане тражиће људи смрт, и не ће је наћи; и жељеће да умру, и смрт ће од њих бјежати.

7. И свакакви бијаху као коњи спрежени на бој; и на глама њиховима ево крупе од злата, и лица њихова као лица чојчека.

8. И имаху босе као босе женске, и зуби њихови бијаху као у лавова;

9. И имаху оклопе као оклопе гвоздене, и глас крила њиховијех бијаше као глас кола кад многи коњи трче на бој;

10. И имаху репове као скорпијне, и жалци бијаху на реповима њиховима; и дана им бјеше област да уде људима пет мјесеци.

11. И имаху над собом пара анђела бездана којему је име Јерфејски Авадон, а Грчки Аполодон.

12. Једно зао прође, ево гаду још два за за овиме.

13. И шести анђео затруби, и чух глас један од четири рољва зајзнога олтарга, који је пред Богом.

14. Гаје говори шестоме анђелу који имаше трубу: одржиши четири анђела који су свезани код ријеке велике Евфрата.

15. И бише одржана четири анђела који бијаху приправљени на сахат, и дан, и мјесец, и годину, да побју трећину људи.

16. И број војника на коњма бијаше двјеста хиљада хиљада; и чух број њихов.

17. И тако видјех у гвзари коње, и оне што сјеђаху на њима, који имаху оклопе огњене и плаветне и сумпорне; и главе коња њиховијех бијаху као главе лавова, и из уста њиховијех излажаше огњ и дим и сумпор.

18. И од ова три за погубе трећина људи, од огња и од дима и од сумпора што излажаше из уста њиховијех.

19. Јер сила коња бјеше у устима њиховима, и у реповима њиховима; јер репови њихови бијаху као змије и имаху главе, и њима уђаху.

20. И остали људи који не бише побјени злима овима, не покајаше се од дјела руку својих да се не пољнају ђаволима, ни идолома загнима и сребрницама и мједенима и каменима и дрвенима, који ни могу видјети, ни чути, ни ходити;

21. Нити се покајаше од убства својих, ни од зарања својих, ни од курварства својег, ни од грађа својих.

ГЛАВА 10.

И видјех другога анђела јака гаје слази с неба, који бјеше обучен у облак,

и дуга бјеше на глави његовој, и ланце његово бјеше као сунце, и ноге његове као стубови огњени.

2. И имаше у руци својој књижницу отворену, и металну нолу десну на море, а лијеву на земљу.

3. И повика гласом великим, ево дав кад рече; и кад он повика, говораше седам громова гласовне своје.

4. И кад говораше седам громова гласовне своје, шаљадих да пишем; и чух глас с неба који ми говори: запечати шта говораше седам громова, и ово не пиши.

5. И анђео којег видјех гаје стоји на мору и на земљи, подиже руку своју к небу.

6. И закле се ониме који живе на вијек вијека, који сазда небо и што је на њему, и земљу и што је на њој, и море и што је у њему, да времена већ не ће бити;

7. Негу у дане гласа седмога анђела, кад затруби, ода ће се свршити тајна Божија, као што јави својиме саугама пророцима.

8. И глас који чух с неба, опет говори са мном и рече: иди и узми књижницу отворену из руке онога анђела што стоји на мору и на земљи.

9. И отидох к анђелу, и редох му: дај ми књижницу. И рече ми: узми и изједи је; и грка ће бити у трбуху твојему, али у устима биће ти слатка као мед.

10. И узех књижницу из руке анђелове, и изједох је; и бјеше у устима мојима као мед слатка, а кад је изједох, бијаше грка у трбуху мојему.

11. И рече ми: ваља ти опет пророковати народима и племенима и језицима и царевима многима.

ГЛАВА 11.

И даде ми се трска као палица говораша: устани и изјери цркву Божију и олтар, и оне што се клањају у њој;

2. А поргу што је изван цркве, незнабошцима, нити је мјери, јер је дана независна; и град свети газбиће четрдесет и два мјесца.

3. И даду двојици својих свијетла, и прорикаће хиљаду и дјеста и шездесет дана обучени у врбе.

4. Ови су дваје маслине и два кипа

32 Serb.

333

ка што стоје пред господаром земаљским.

5. И ако им ко неправду учини, огњ изида из уста њиховијех, и појешће непријатеље њихове; и ко хтједоде да им учини на зло онај ваља да буде убијен.

6. И ови ће имати власт да затворе небо, да не падне дажд на земљу у дане њихова прорицања; и имаће власт над водама да их претварају у крв, и да ударе земљу сваком музом, кад год хтједоуду.

7. И кад сврше свијеточанство своје, онда ће звирер што изида из бездана укинути с њима рат, и побједиће их и убиће их.

8. И тјелеса њихова оставиће на улици града великога, који се духовно зове Содом и Мисир, гаје и Господ наш разанет би.

9. И гледаће неки од народа и племена и језика и кољена тјелеса њихова три дана и по, и не ће дати да се њихова тјелеса метну у гробове.

10. И који живе на земљи, обрадоваће се и развеселиће се за њих, и слаће даре један другоме, јер ова два пророка мучише оне што живе на земљи.

11. И последи три дана и по дух живота од Бога уђе у њих; и стане она на ногама својима, и страх велики на паде на оне који их гледаху.

12. И чуше глас велики с неба, који им говори: изиђите амо. И изиђоше на небо на облацима, и видјаше их непријатељи њихови.

13. И у тај час затресе се земља врло, и десети дијел града паде, и тресење земље побја седам хиљада имена чојчејих; и остали се уплашише, и даше славу Богу небескоме.

14. Зло друго прође; ево зао треће иде брзо.

15. И седми анђео затруби и посташе велики гласови на небесима говораша: поста царство свијета Господа намета и Христа његова, и цароваће на вијек вијека.

16. И двадесет и четири старјешине које сјеђаху пред Богом на престолима својима, падоше на лица своја и поклонише се Богу

17. Говорећи: хвалимо те Господе

Боже свадржитељу, који јеси, и бјеше, и бићеш, што си примио силу своју велику, и царујеш.

18. И незнабошци се протрговаше, и дође гњав твој и врдице мртвима твојима, пророцима и светима, и онима који се боје имена твојега, малима и великима, и да се погубе они који земљу погубише.

19. И отвори се црвена Божја на небу, и показа се њивот завјета његова у црвен његовој; и бише сјенања муња, и гласови, и громови, и тресење земље, и град велики.

ГЛАВА 12.

И знак велики показа се на небу: звезда обучена у сунце, и мјесец под ногама њезинијем, и на глави њезиној вијенап од дванаест звијезда.

2. И бјеше трудна, и виваше од муке, и мучаше се да роди.

3. И показа се други знак на небу, и гле, велика црвена аждаха, која имаше седам глава, и десет рогова; и на главама њезинијем седам круна;

4. И реп њезин одруче трећину звијезда небоскитих, и баци их на земљу. И аждаха стајаше пред женом која дијете да се породи, да јој прождере дијете кад роди.

5. И роди мушко, сина, који ће пасти све народе с палицом гвозденом; и дијете везино би узето к Богу и пријестолу његову.

6. А жена утече у пустињу гдје имаше мјесто приправљено од Бога, да се онамо храни хљебаду и двјеста и шездесет дана.

7. И поста рат на небу. Михаило и анђели његови гуараше на аждаху, и би се аждаха и анђели њезини.

8. И не наваљаше, и више им се не вађе мјеста на небу.

9. И збачена би аждаха велика, стара змија, која се зове ѓаво и сатана, који вара сав васиони свијет, и збачена би на земљу, и анђели њезини збачени бише с њом.

10. И чух глас велики на небу који говори: сад поста спасење и сила и царство Бога нашега, и област Христа његова; јер се збаци онадач браће вез-

ше, који их опадаше пред Богом на шћим дан и ноћ.

11. И они га побједише крвљу јегњетовом и ријечу свједочанства својега, и не марише за живот свој до саме смрти.

12. За то веселише се небеса и ви који живите на земљи и мору, јер ѓаво сиђе к вама, и врло се расрдио, знајући да времена мало има.

13. И кад видје аждаха да збачена би на земљу, тоњаше жезу која роди мушко.

14. И жени дана бише два крила орла великога да лети у пустињу на своје мјесто, гдје ће се хранити врдице и времена и по времена, *сакријемца* од лица змијина.

15. И испусти змија за женом из уста својих воду као ријечу, да је утопи у ријечи.

16. И помозе земља жени, и отвори земља уста своја, и прождрије ријечу коју испусти змија из уста својих.

17. И рвањевши се змија на жезу, и отиде да се побједе с осталијем сјемењем њезинијем, које држи заповијести Божије и има свједочанство Исуса Христа.

ГЛАВА 13.

И стадох на ријеску морскоме; и видјех звијер гдје илази из мора, која имаше седам глава, и рогова десет, и на роговима њезинијем десет круна, а на главама њезинијем имена хулана.

2. И звијер коју видјех бијаше као рис, и ноге јој као у медвједа, и уста њезина као уста лавова, и даде јој звија силу своју, и пријестол свој, и област велику.

3. И видјех једну од глава њезинијем као рањену на смрт, и рана смрти њезине излечи се. И чуди се ова змија иза звијери, и поклонише се змији, која даде област звијери.

4. И поклонише се звијери говоршећи: ко је као звијер? и ко може ратовати с њом?

5. И дана јој бише уста која говоре велике ствари и хуљења, и дана јој би област да чини четрдесет и два мјесеца.

6. И отвори уста своја за хуљење на

285
чух глас гудача који гуђаху у гусале своје.

3. И црваку као нову прјесну пред пријестолом и пред четири животиње и пред старјешинама; и нико не могаше научити пјесне, осим онихјех сто и четрдесет и четири хиљаде који су откупљени са земље.

4. Ово су који се не опоганише са женама, јер су дјевственници, они иду за јагњетом гудач оно поће. Они су купљени од људи првенци Богу и јагњету.

5. И у виховијем устима не вађе се пријевара, јер су без мане пред пријестолом Божијим.

6. И видјех другога анђела гдје лети посред неба, који имаше вјечно јеванђеље да објави онима који живе на земљи, и свакоме пласмену и језику и кољену и народу.

7. И говораше великијем гласом: бојте се Бога, и подајте му славу, јер дође час суда његова; и поклониште се ономе који је створио небо и земљу и море и изворе водене.

8. И други анђео за њим иде говорешћи: паде, паде Вавилон град велики: јер отровнијем вином курварства својега напоји све народе.

9. И трећи анђео за њим иде говорешћи гласом великијем: ко се год поклони звијери и икони њезиној, и прими жиг на чело своје или на руку своју, 10. И он ће пити од вина гњена Божијега, које је непомијешано уточено у чашу гњена жегова, и биће мучен отцем и сумпором пред анђелима свјетима и пред јагњетом.

11. И дим мучења њихова илазиће ва звијек вијека, и не ће имати мира дан и ноћ који се поклањају звијери и икони њезиној, и који примају жиг имена њезина.

12. Овдје је триљење светијех, који држе заповијести Божије и вјеру Исусову.

13. И чух глас с неба гдје ми говори: напиши: благо мртвима који умру у Господу од сад. Да, говори Дух, да почну од трудована својих; јер дјела њихова иду за њима.

14. И видјех, и гле, облак бјел, и на облаку сјеђаше као син човјечји, и

Бога, да хули на име његово, и на крвљу његову, и на оне који живе на небу.

7. И дано јој би да се бије са светињама, и да их побједи; и дана јој би област над свакијем кољеном и народом и језиком и пласменом.

8. И поклонише јој се сви који живе на земљи којима имена нијесу записана у животној књизи јагњета, које је заклано од постања свијета.

9. Ако ко пошта ухо нека чује.

10. Ко у ропство води, биће у ропство одведен; и кожем убије ваља да он пожемо буде убијен. Овдје је триљење и вјера светијех.

11. И видјех другу звијер гдје илази из земље, и имаше два рога као у јагњета; и говораше као аждаха.

12. И сву власт прве звијери чиваше пред њом; и учини да земља и који живе на њој поклони се првој звијери којој се икциједи равна смртна.

13. И учини чудеса велика, и учини да и отаџ слази с неба на земљу пред људина.

14. И нара оне који живе на земљи знацима, који јој бише дани да чини пред звијери, говорешћи онима што живе на земљи да начине икону звијери која имаде рану смртну и оста жива.

15. И би јој дано да даде дух икони звијериној, да протовори икона звијерица, и да учини да се побију који се год не поклоне икони звијериној.

16. И учини све, мале и велике, богате и сиромашне, слободњаке и робове, те им даде жиг на десној руци њиховој или на челима њиховима,

17. Да нико не може ни купити ни продати, осим ко има жиг, или име звијери, или број имена њезина.

18. Овдје је мудрост. Ко има ум нека израчуни број звијери: јер је број човјеков и број њезин шест стотина и шездесет и шест.

ГЛАВА 14.

И видјех, и гле, јагње стајаше на гори Сионској, и с њим сто и четрдесет и четири хиљаде, који имаху имена његова написана на челима својима.

2. И чух глас с неба као глас вода многијех, и као глас грома великога; и

имаше на глави својој круну златну, и у руци својој срп оштар.

15. И други анђео изиђе из преве вичући великим гласом ономе што сједи на облаку: замачи српом својим и жњи, јер дође вршине да се жње, јер се осуши жито земаљско.

16. И онај што сједише на облаку баши срп свој на земљу, и пожњеве би земаља.

17. И други анђео изиђе из преве што је на небу, и имаше и он косијер оштар.

18. И други анђео изиђе из олгара, који имаше област над огњем, и погна с великом вичом ономе који имаше косијер оштри, говорећи: замачни косијером својим оштријем, и одрежи грошће винограда земаљскога; јер већ сазреле пупа ветова.

19. И баши анђео косијер свој на земљу, и обра виноград земаљски, и метну у ваџу великога гњева Божијег.

20. И оточи се ваџа изван града, и изиђе крв из ваџе тја до узда коњма хиљаду и шест стотина потраљашта.

ГЛАВА 16.

И видјех други велики знаг на небу и чуло: седам анђела који имаху седам пољедних зала, јер се у њима саврши гњев Божиј.

2. И видјех као стављено море смијешано с огњем, и оне што побједише звијер и ивону њезина, и жиг њезин, и број имена њезина, гдје стоје на мору стављеноме и имају гусле Божије.

3. И преваху цеску Мојсија слуге Божијег, и цесну јагњетову, говорећи: велика су и дивна дјела твоја, Госпode Боже сведржитељу, праведни су и истинити путеви твоји, царе светлијех.

4. Ко се не ће побожати тебе, Госпode, и прославити име твоје? Јер си ти један свет; јер ће сви незнабошци доћи и поклонити се пред тобом; јер се твоји судови јавише.

5. И послје овога видјех, и гле, отвори се црква скеније свједочаства на небу,

6. И изиђоше седам анђела из преве, који имаху седам зала, обучени у чисте и бјеле хаљине од платна, и овацаши по прсима појасна златнијем;

7. И једна од четири животиње даде

седморици анђела седам чапа златнијех напуњенијех гњева Бога, који жњи на вијек вијека.

8. И напуни се црква дима од слане Божије и од силе његове; и нико не могаше доћи у цркву, док се не сврши седам зала седморице анђела.

ГЛАВА 16.

И чух глас велики из преве гдје говори седморици анђела: идите, и идите седам чапа гњева Божијег на земљу.

2. И отиде први анђео, и изаи чашу своју на земљу; и посташе рале зле и луте на људина који имају жиг звијерин и који се клањају икони њезиној.

3. И други анђео изаи чашу своју у море; и поста крв као од мртваца, и свака душа жива умрије у мору.

4. И трећи анђео изаи чашу своју на ријеке и на изворе водене; и поста крв.

5. И чух анђела воденога гдје говори: праведан си Госпode, који јеси, и који бјеше, и свет, што си ово судио:

6. Јер пролише крв светлијех и пророва, и крв си им дао да пију, јер су заслужили.

7. И чух другога из олгара гдје говори: да, Госпode Боже, сведржитељу, истинити су и правни судови твоји.

8. И четврти анђео изаи чашу своју на сунце, и дано му би да жеже људе огњем.

9. И опадише се људи од велике врућине, и худаше на име Бога који има област над златна овина, и не покајаше се да му даду славу.

10. И шести анђео изаи чашу своју на пријесто звијерин; и царство њезино поста тамно, и жвагатаху језике своје од бола.

11. И худаше на име Бога небескога од бола и од рана својих, и не појаше се од дјела својих.

12. И шести анђео изаи чашу своју на велику ријеку Евфрат; и пресакну вода њезина, да се приправи пут царевина од истока сучаного.

13. И видјех из уста аждахињих, и из уста звијеринијех и из уста лажнога пророка, гдје изиђоше три нечиста духа, као жабе.

14. Јер су ово духови љаволсни који чине чудеса, и излазе к царевина

света васноного свјетла да их скупе Ја ћу ти казати тајну ове жене, и звијери што је носи и има седам глава и десет рогова.

8. Звијер коју си видио, бјеше и није, ме који је будан и који чува хаљине своје, да го не ходи и да се не види срмота његова.

16. И сабра их на мјесто, које се Јеврејски зове Армагедон.

17. И седам анђео изаи чашу своју на небу, и изиђе глас велики из преве небеске од пријестога говорећи: сврши се.

18. И бише сјевања мутна и громови, и гласови, и би велико тресење земаље, каквово никад не би од како су људи на земаљи, толико тресење, тако велико.

19. И град велики раздијели се на три дјела, и градови незнабошачки надоше; и Вавилон велики сломену се пред Богом да му да чашу вина љутога гњена својег.

20. И сва острва побегоше, и горе се не вајоше.

21. И град велики као глава паде с неба на људе; и људи худаше на Бога од зла граднога, јер је велика мука ветова врло.

ГЛАВА 17.

И дође један од седам анђела који имаху седам чапа, и говори са мном говорећи ми: ходи да ти покажем суда кураве велике, која сједи на водама многима.

2. С којом се кураше царви земаљски, и који живе на земаљи опши се вином курварства њезина.

3. И уведе ме дух у пусто мјесто; и видјех жену гдје сједи на звијери црвеној која бјеше пуна имена худаших и имаше седам глава и десет рогова.

4. И жена бјеше обучена у порфиру и свераст и нагићена златом и каменем драгијем и бисером, и имаше потангитне курварства својга:

5. И на челу њезину написано име: тајна, Вавилон велики, мати курвама и мрзостима земаљским.

6. И видјех жену пићану од крви светијех и од крви свједока Исусовијех; и зачудих се чудом великијем кад је видјех.

7. И рече ми анђео: шта се чудим? нечистијех и мрскијех; јер отровнијем

ГЛАВА 18.

И послје овога видјех другога анђела гдје силази с неба, који имаше област велику; и земаља се засвијетли од слане његове.

2. И повика јаким гласом говорећи: паде, паде Вавилон велики, и поста стан љаволика, и тамница свакоме луду нечистоме, и тамница свију гнида

вином курварства својета напоји све народе;

3. И царски земаљски с њом се курваше, и трговци земаљски обогатише се од богатства сласти њезине.

4. И чух глас други с неба који говори: напиште из ње, народе мој, да се не помучите у гријехе њезине, и да вам не науде зла њезина.

5. Јер грјеси њезини допријеше траг до неба, и Бог се опомену неправде њезине.

6. Плаћите јој као што и она плаћи вама, и подате јој двојном онолико по дјелима њезиним: којом чапом захвати вама захватајте јој по два пута онолико.

7. Колико се прослави и наслади толико јој подате мукa и жалости; јер говори у срцу својему: сједин као царица, и нијесам удовица, и жалости не ћу видјети.

8. За то ће у један дан доћи завјезина: смрт и плач и глад, и савјешћ ће се огњем; јер је јак Господ Бог који јој суди.

9. И запалаће и зајугати за њом царски земаљски који се с њом курваше и бјеснише, кад виде дим горуња њезина,

10. Из далака стојећи од страха мукa њезина и говорени: јак! јак! јак! јер у један час дође суд твој!

11. И трговци земаљски запалаће и зајугати за њом, што выховијех тоvara нитко више не кулје;

12. Товара злата и сребра и камења драгога и бисера и увода и порфире и свиле и свакога мирисног дрвета, и свакогајих судова од скуљена дрвета, мједи и гвожђа и мержера,

13. И цимета и тамјана и мтра и ливана, и вина и уља, и нишестера и пшенице, и говеда и оваца, и коња и кола, и гјелеса и душа човјечијих.

14. И воља жеља душе твоје отидоше од тебе; и све што је масно и добро отиде од тебе, и више га не ћеш наћи.

15. Трговци који се овјех товарима обогатише од ње, стаће из далака њезин изажаше ва вијек вијена.

од страха мучена њезина, плачући и јучући,

16. И говорени: јак! јак! граде велики, обучени у свиљу и порфиру и скерлет, и навишени златом и камењем драгачим и бисером;

17. Јер у један час погубе толико богаство! И сви господари од лађи, и сав народ у лађама, и лађари, и којитога раде на мору, стадоше из далака,

18. И вихаху, видјевши дим горуња њезина, и говоряху: ко је био као ову град велики?

19. И бацаше прах на главе своје, и повикаше плачући и ридајући, говорени: јак! јак! граде велики, у коме се обогатише сви који имају лађе на мору од богатства његова, јер у један час опустје!

20. Бесели се над њим небо, и свети апостоли и пророци, јер Бог позваја суд ваш на њему.

21. И узе један анђео јак камен велики, као камен воденични, и баци у море говорени: тако ће са хуком бити бачен Вавилон град велики, и не ће се више наћи;

22. И глас гудача и пјевача и свирача и трубача не ће се више чути у теби; и никава мајстор ни од какава заната не ће се више наћи у теби, и хуча камења воденичнога не ће се чути у теби;

23. И видјело жишка не ће се више свјетлити у теби, и глас женика и невесте не ће више бити чувен у теби; јер тргови твоји бијаху бољари земаљски, јер твојијем чарањем преварени бише сви народи.

24. И у њему се нађе крв пророчка и светијех, и свиљу који су побјени на земљи.

ГЛАВА 19.

И послје овога чух глас велики народа многога на небу гдје говори: алилуја! спасение и слава и част и сила Господу нашему;

2. Јер су истинити и прави судови његови, што је осудио криву велику, која похвати земљу курварством својим, и показао крв слугу својих од руке њезине.

3. И другом рекоше: алилуја! И дим њезин изажаше ва вијек вијена.

4. И падоше двадесет и четири старшине, и четири животиње, и поклонише се Богу који сједаше на престољу, говорени: амин, алилуја!

5. И глас изиђе од престола који говори: хвалите Бога нашега све слуге његове, и који га се бојите, и мали и велики.

6. И чух као глас народа многога, и као глас вода многојих, и као глас громава јакних, који говоре: алилуја! јер царује Господ Бог сведржатељ.

7. Да се радујемо и веселимо, и да дамо славу њему; јер дође свадба јангелова, и жена његова приправила се;

8. И дадо јој би да се обуче у свиљу чисту и бијелу: јер је свила правда светијех.

9. И рече ми: напиши: благо онама који су позвани на вечеру свадбе јангелове. И рече ми: ове су ријечи истините Божије.

10. И паднувши пред ногама његовима поклоних му се; и рече ми: глас, немој, ја сам слуга као и ти и браћа твоја која имају свједочаство Исусово. Богу се поклони; јер је свједочаство Исусово Дух пророштва.

11. И видјех небо отворено, и глас, као бијел, и који сједаше на њему зове се вјеран и истинит, и суди по правди и вољује.

12. А очви су му као пламен огњени, и на глави његовој круне многе, и имаше име написано, којета нико не зна до он сам.

13. И бјеше обучен у халху црвену од крви, и име се његово зове: ријеч Божија.

14. И војске небесне иђаху за њим на коња бијелијем, обучене у свиљу бијелу и чисту.

15. И из уста његовијех изиђе мач оштар, да њиме побједе незнабошце; и он ће их пасти с палицом господном; и он гази калу вина срдње и гњева Бога сведржатеља.

16. И има на халхи на стегну својој господар над господарима.

17. И видјех једнога анђела гдје стоји на ступу и повика гласом великим говорени свима итимама које лете испод неба: дођите и скривите се на велику вечеру Божију,

18. Да једете меса од царева, и меса од војвода, и меса од јунака, и меса од вова и од оних који сјде на винова, и меса од свију слободњака и робова, и од малјех и великијех.

19. И видјех звијер и цареве земаљске и војнике њихове скривљене да се побуду с оним што сједи на кову и с војскама његовијем.

20. И би ухваћена звијер, и с њом лажни пророк који учини пред њом знаке војима превари оне који приишше жиг звијери и који се покланяху икони њезиној: живи бише бачени обоје у језеро огњено, које гори сумпором.

21. А остали побјмени бише мачем онога што сједи на кову, који изиђе из уста његовијех: и све се птице настигне од меса њихова.

ГЛАВА 20.

И видјех анђела гдје сизави с неба, који имаше кључ од бездана и вериге велике у руци својој.

2. И ухвати амбаку, стару змају, која је ђаво и сотова, и свеза је на хиљаду година,

3. И у бездан бац је, и затвори је, и запечати над њом, да више не прелашује народа, док се не наврши хиљада година; и по том ваља да буде одрјешена на мало времена.

4. И видјех престоле, и сједяху на њима, и даде им се суд, и душе исеченијех за свједочаство Исусово и за ријеч Божију, који се не поклонише звијери ни икони њезиној, и не приишше жига на челима својима и на руди својој; и оживљаше и цароваше Христос хиљаду година.

5. А остали мртваци не оживљаше, докле се не сврши хиљада година. Ово је прво васкрсеније.

6. Баважен је и свет онај који има дијел у првом васкрсенију: над њима друга смрт нема областа, него ће бити смештеници Богу и Христу, и цароваће с њим хиљаду година.

7. И кад се сврши хиљада година, пустиће се сотога из тамнице своје,

8. И изићи ће да вара народе по сва четири краја земље, Гога и Магога, да их скупи на бој, којијех је број као пијесак морски.

9. И изиђоше на ширину земље, и поганима, и курварима, и опколацише ње светлјех, и град љубазни; и сиђе огњак од Бога с неба, и пожеде их.

10. И љаво који их вараше би бачен у језеро отњено и сумпорито, гдје је звјер и љави пророк; и бише мучени дан и ноћ на вијек вијека.

11. И видјех велики бијел прјестол, и онога што сјеђаше на њему, од чијега лица бјешеаше небо и земља, и мфрста им се не нађе.

12. И видјех жртвацие мале и велике гдје стоје пред Богом, и књиге се отвориле; и друга се књига отвори, која је књига живота; и суд прилише мртвациа као што је написано у књигама, по дјелма својима.

13. И море даде своје мртвацие, и смрт примише по дјелма својима.

14. И смрт и љаво бачени бише у језеро отњено. И ово је друга смрт.

15. И ко се не нађе написан у књизи живота, бачен би у језеро отњено.

ГЛАВА 21.

И видјех небо ново и земљу нову; јер прво небо и прва земља профоше, и мора више нема.

2. И ја Јован видјех град свети, Јерусалим нов, гдје силази од Бога с небом, приправљен као невеста украшена мужу својему.

3. И чух глас велики с неба гдје говори: ево скиније Божије међу људима, и живљење с њима, и они ће бити народ ветов, и сам Бог биће с њима Бог њихов.

4. И Бог ће отргти сваку сузу од очју њиховјех, и смрти не ће бити више, ни плача, ни вике, ни болести не ће бити више; јер прво прође.

5. И рече онај што сјеђаше на пријестолу: ево све ново творим. И рече ми: напиши, јер су ове ријечи истините и вјерне.

6. И рече ми: сврши се. Ја сам алаџа и омега, почетак и свршетак. Ја ћу жедноме дати из извора воде живе за бадава.

7. Који побједи, добиће све, и бићу му Бог, и он ће бити мој син.

8. А страшљивима и невјернима и

и поганима, и курварима, и свина љажима, љина је дјел у језеру што гори отњем и сумпором; које је смрт друга.

9. И дође к мени један од седам анђела који имаху седам чаша напоњене; и рече ми говорећи: ходи да ти покажем невјесту, јагњетову жену.

10. И одведе ме у духу на гору велику и високу, и показа ми град велики, свети Јерусалим, гдје силази с неба од Бога.

11. И имаше славу Божију; и свјетлост ветова бијаше као драги камен, као камен јаспис свјетли,

12. И имаше зид велики и висок, и имаше дванаестора врата, и на вратима дванаест анђела, и имена написана, које су имена дванаест кољена Израилевјех.

13. Од истога врата троја, и од стране врата троја, од југа врата троја, и од запада врата троја.

14. И зид градски имаше дванаест темеља, и на њима имена дванаест апостола јагњетовјех.

15. И онај што говораше са мном, имаше трску златну да измјери град и врата ветова и видове ветове.

16. И град на четри угла стоји, и дужина је ветова толика колика и ширина. И измјери град трском на дванаест хиљада потражалишта: дужина и ширина и висина једнака је.

17. И размјери зид ветов на сто и четрдесет и четри лакта, по мјери човјечјој, која је анђелова.

18. И бјеше грађа зида ветова јаспис, и град злато чисто, као чисто стакло.

19. И темељи зида градскијех бијашу украшени сваким драгим камењем: први темељ бијаше јаспис, други салепир, трећи халкидон, четврти смарагд.

20. Пети сардоникс, шести сард, седми хрисолит, осми вирид, девети топаз, дванаести амистит.

21. И дванаест врата, дванаест зрна бисера: свака врата бијашу од једнога зрна бисера; и углице градске бијашу злато чисто, као стакло пресвијетло.

22. И цркве не видјех у њему: јер

је њему прваа Господ Бог сведригтељ, и јагње.

23. И град не потребује сунца ни мјесеца да свјетле у њему; јер га слава Божија просвијетли, и живљак је ветов јагње.

24. И народи који су спасени ходиће у видјелу ветову, и царви земљаски допијеће славу и част своју у њега.

25. И врата ветова не ће се затворити дању, јер ондаје ноћи не ће бити.

26. И допијеће славу и част невеста божја у њега.

27. И не ће у њега ући ништа погано, и што чини мртост и љаж, него само који су написани у животној књизи јагњета.

ГЛАВА 22.

И показа ми чисту ријеку воде живо-та, бистру као кристал, која излазаше од пријестола Божијег и јагњетова.

2. Насред улица ветовјех и с обје стране ријеке дрво живота, које рађа дванаест родова дајући свакога мјесеца свој род; и лишће од дрвета бијаше за исцјељивање народима.

3. И више не ће бити никакве промјетине; и пријестол Божиј и јагњетов биће у њему; и сауге ветове послуживаће га,

4. И гледаће лице ветово, и име ветово биће на челима њиховима.

5. И ноћ тамо не ће бити, и не ће потребовати видјела од жшпка, ни видјела сунчаног, јер ће их обасјавати Господ Бог; и цароваће на вијек вијека.

6. И рече ми: ово су ријечи вјерне и истините, и Господ Бог светијех пророка посла анђела својег да покаже слугама својима шта ће бити скоро.

7. Ево ћу доћи скоро: благо ономе који држи ријечи прораштва књиге ове.

8. И ја Јован видјех ово и чух; и кад

чух и видјех, падох да се поклоним на ноге анђела који ми ово показа.

9. И рече ми: гле, немој, јер сам и ја слуга као и ти и браћа твоја пророци и они који држе ријечи књиге ове, Богу се поклони.

10. И рече ми: не запечаћавај ријечи прораштва књиге ове; јер је вршете блану.

11. Ко чини неправду, нека чини још неправду; и ко је поган, нека се још погани; и ко је праведан, нека још чини правду; и ко је свет, нека се још свети.

12. И ево ћу доћи скоро, и плата моја са мном, да дам свакоме по дјелма његовијем.

13. Ја сам алаџа и омега, почетак и свршетак, први и пошљедњи.

14. Благо онима који творе заповијести ветове, да им буде власт на дрво живота, и да уђу на врата у град.

15. А на пољу су пси и врачари и курвари и крвници и идолопоклонци и сваки који љуби и чини љаж.

16. Ја Исус послах анђела својег да вам ово посвједочи у црквама. Ја сам коријен и род Давидов, и сјајна звјезда Даница.

17. И дух и невеста говоре: дођи. И који чује нека говори: дођи. И ко је жедан нека дође, и ко хоће нека узме воду живота за бадава.

18. Јер свједочим свакоме који чује ријечи прораштва књиге ове; ако ко дометне овоме, Бог ће наметнути на њега зла написана у књизи овој;

19. И ако ко одузме од ријечи књиге прораштва овога, Бог ће одузети његов дијел од књиге живота, и од града светог, и од онога што је написано у књизи овој.

20. Говори онај који свједочи ово: да, дођи ћу скоро! Амин. Да, дођи, Господе Исусе.

21. Благо дат Господу нашега Исуса Христа са свима вама. Амин